

tragtning, at saafremt det Ændringsforflag, jeg her begrundet i hele Finantsudvalgets Navn, nu tiltrædes af Ministeren og det andet Thing og bliver til Lov, skal der dannes en Komite ved fælles Medvirkning af Grossererforeningens Komite, Landhusholdningssekskretariats Bestyrelse, Bestyrelsen for Industriforeningen i Kjøbenhavn og Kunst-udstillingskomiteen, maasse med andre enkelte tilfaldte Mænd, men i alt Fald med borgerligt Ansvar for disse Foreningers Vedkommende. Flertallet har ment, at disse Korporationer vilde afgive al fornøden Betyggelse for, at Sagen bliver ledet paa en med Landets Ære og de Paagjældendes Interesser stemmende Maade, og man har navnlig antaget, at man til en Komite, der udgik ved fælles Birtfomhed fra disse Korporationer, vilde, naar man nu engang maatte antage, at Forholdet har udvilet sig saaledes, at man, naar man skal deltage, bør deltage med Agerdyrkning, Industri og Kunst i et saa godt Udvalg og saa fyldigt, som Omstændighederne tillade, kunne foreslaa Thinget i det Hele at bevilge 125,000 Kr. med den angivne Lert. Jeg skal tilføje, at Udvalget maa antage, at Ministeren ved tidligere Udstillinger, som Wienerudstillingen og deslige, har haft i sin Haand at approbere eller at udnævne — jeg veed ikke hvilket — den, der skal være Kommissarius ved en saadan Udstilling og altsaa være den officielle Repræsentant for Landet derved. Udvalget gaar derfor ud fra, at den samme Myndighed vil Ministeren have i sin Haand, naar en saadan Bevilling gives, og at det da vel i en vis Forstand er privat, men at der dog derigjennem er et passende Tilsyn, jeg vil ikke sige fra Regjeringens Side, men fra den vedkommende Agerdyrknings-, Industri- og Handelsminister, som vi have. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale dette Forflag. — Dernæst foreligger der her en Række Forflag, dels indfatte af det høitærede Landssting, dels ved Initiativ fra Regjeringen, til § 26. Det er Forflagene Nr. 59—64 og ligeledes for Marineministeriets Vedkommende Nr. 65—73. Jeg tror, at det vilde være urigtigt, hvorvel der paa et enkelt Punkt er gjort nogen Forandring med Hensyn til Opstillingen af disse Forflag, at gaa ind paa en Drøftelse af disse Spørgsmaal specielt; eftersom Flertallet har stillet sig, har jeg ingen Opfordring dertil, idet Flertallets Henstilling til Thinget er i den Henseende at fastholde sit tidligere indtagne Standpunkt, da man ikke kan skjønne rettere, end at paa Finantsloven, som den foreligger, bevilger man et meget betydeligt Beløb til vort Forvarsvæsen, et efter vort Lands Størrelse overordentlig betydeligt Forvarsvæsen, saa at jeg tror, naar der henses til Frankrig og ethvert andet Land, at man ikke pr. Individ der har bevilget saa Meget, som efter det af Folkethinget tidligere vedtagne Forflag, og at navnlig det, der har en extraordinær Karakter, maa falde ind under de Sager, som man

mulig engang, naar de i flere Aar bestaaende Ændringer ere fjernede, vil komme ind paa med Frugt og Nytte; de maa udsættes, til de fornødne Betingelser ere komne tilveie. Jeg skal derfor nu henstille disse Forflag til Bedtagelse af Thinget. — Ligeledes med Hensyn til Forlaget under Nr. 74 skal jeg fatte mig yderst kort. Det angaar det femte Kardinalpunkt — om Skolelærerne. Baade Regjeringen og Folkethinget vil bevilge Tilleg til Skolelærerne paa Finantsloven med samme Beløb 300,000 Kr. Folkethinget har den Opfattelse, at det er forsvarligt i og for sig, at Rigsdagen og Regjeringen gennem Finantsloven enes om de Regler, hvorefter dette Tilleg skal gives, medens Regjeringen vil have, at det skal fordeles uden Regler, meget forskjelligt maaste, efter 21 forskellige Skoleraads Bestemmelser og i alt Fald efter Skoleraadens og Ministerens Stjøn. Da vi nu ikke have den forunderlige Tillid til Skoleraadene, som saaledes bejler den hvide Regjering, kan Flertallet ikke Andet end tro, at det Forflag under Nr. 74 vil være mest stemmende baade med de Paagjældendes, selve Lærernes, Lær og ogsaa med det Krav, man kan stille til den bevilgende Myndighed, at den skal have noget Begreb om, hvad der skal udrettes med Bevillingen. — Ændringsforslagene under Nr. 75 og 76 angaa samme Sag. Med Hensyn til Nr. 77 maa jeg henstille til den meget ærede Minister, om han efter Afstemningen forleden Dag ikke nu skulde være mere tilbøjelig til at lade sin Fordring om denne overflødige Bevilling falde. Det vilde være mærkeligt at holde aldeles overflødige Kræfter samlede paa et Kontor, naar man ingen Brug har for dem og ikke veed, naar man vil faae Brug for dem. Det vil vistnok ikke være vanskeligt til enhver Tid at faae private Kræfter til Hjælp, og naar den ærede Regjering forleden Dag kunde tiltræde et Forflag paa henved 30 Millioner Kroner, der var baseret væsentligt paa private Ingeniørers Undersøgelser, saa forekommer det mig ikke, at denne Tilbedelse af et officielt Kontor er overordentlig vel begyndt. Det næste Forflag ved den meget ærede Minister angaar en Sag, som Finantsudvalget ikke i og for sig har skudt fra sig eller stillet sig uwillig imod; men naar man staar lige paa Faldrebet ved Finantsloven, saa at gaa ind paa et saa stort Byggeforetagende, uden at der er den tilbørlige Tid til Drøftelsen deraf, er saa meget mindre rigtigt, som den ærede Regjering eller navnlig dens nærmeste Underordnede, Jernbanebestyrelsen, forlængst kunde have fremkommet med de Planer angaaende dette Foretagende, som nu senere have foreligget. — Med Hensyn til Nr. 79 om Telegrafstænger forstaar jeg ikke rigtigt den meget ærede Ministers stærke Lyst til at faae dette Beløb bevilget. Jeg henstiller til den meget ærede Minister, om han ikke kunde oplyse os om, hvorvidt den nye Opfindelse med Lydtelegrafer ikke kunde noget erstatte Anlægget af nye